Ч. 250. Субота 19 (6) падолиста 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Ради державної. — Японьский князь у Вашінґтоні. — Два голоси про росийско-японьску війну. — З поля війни).

Палата послів стоїть під вражінем бесіди президента міністрів др. Кербера і справи інсбруцкої. — По поясненю п. Міністра фінансів д-ра Козля до предложеного прелімінаря буджету на 1905 р. промовив президент міністрів др. Кербер. Пан Міністер дав насамперед коротеньке пояснене відносин монархії до держав заграничних і сказав, що відносини ті суть зовсім дружні. Союз з Німеччиною і Італією впливає користно на мирні відносини, а порозуміне з Россиєю в справах балканьских позістало ненарушене і єсть надія, що розпочате діло реформи буде точно переведене. Дотеперішні розпорядження в справах на Балкані видали надзвичайні успіхи, а передовсім реорґанізация жандармериї буде дальше вести ся, бо дає запоруку, що настануть мирні відносини. Кроваві події на далекім Всході (пос. Ерлєр відзиває ся: в Інсбруку!), котрих як найскоршого кінця всі бажаємо, дотикає нас о стілько, що на тім терпить наша торговля.

Президент міністрів говорив по сїм о змінах, які настали в кабінеті, і згадав в признанем про уступивших міністрів та висказав жаль з причини їх уступленя (пос. Шумаєр відзиває ся: Того хиба ніхто не жалує крім Екcеленциї!) Говорячи про міністра-краяна д-ра Рандy сказав президент міністрів, що правительство покликуючи сего мужа дало новий доказ, що ніколи не думало о упосліджeню так високо розвиненого ческого народу і бажає, щоби репрезентанти того народу брали участь у всіх законодайних працях.

Безпримірна ріжнородність наших народних і політичних відносин серед партий єсть причиною, що правительство мимо того, що з цілою скрупулятностию розважає наперед всї свої зарядження (Шрайтер і Фількль відзиваються ся: Чи також в Інсбруку? Пфуй, Інсбрук!), мимо того, що правительство старає ся не уразити ніякої сторони, то все-таки мусить иноді видати зарядження, котрі опісля — як можу спокійно додати — (пос. Вольф кричить: ведуть до убийства!) викликують хибну і сторонничу інтерпретацию. В дальшій бесїдї перейшов президент міністрів на справу інсбруцку і доказував, що італіяньскі курси при інсбруцкім університетї були вже від 1864 р. і ніхто тоді не говорив, що Тироль стане італіяньским, а один з німецких послів навіть доказував в „Ostdeutsche Rundschau“, що він рішучо противний перенесеню італіяньских курсів з Інсбрука. Дальшу бесїду президента міністрів перериваютъ що хвиля посли Вольф, Шальк, Штайн і Іро, аж остаточно прийшло до острої перепалки межи дром Кербером а послом Вольфом. Сей послідний крикнув: В подібнім тоні не вільно трактувати послів. — Др. Кербер: Від Вас, пане Вольф, не буду учити ся виховання. — Вольф: То мені байдуже. — Др. Кербер: Відважте ся тут лиш приступити! Спробуйте лиш! (Оплески і страшенні крики. Др. Кербер підносить руку против Вольфа). Вольф кричить: Розуміє ся, коли Вас окружає така череда! — Президент міністрів вичисляв відтак предложення, які правительство вносить перед палату.

По промові два Кербера відчитано дословно впливи а відтак бар. Малфаті поставив внесене, щоби відкрито зараз дискусию над заявою президента міністрів. Палата ухвалила се внесене і забрав голос пос. Ерлєр, котрий розповів подрібно хід подій в Інсбруці.

З Вашінґтону доносять, що там приїхав кн. Фушіма, прибраний брат японьского цїсаря а в імени президента Розвельта повитав его третий секретар державний Люміс. Князь, як кажуть, приїхав, щоби в імени мікада зложити президентови ґратуляцию з нагоди его ви-

Неудала проба.

(З польского — Альбертуса).

— Ходи зі мною на снїдане, дорогий — сказав менї Макс, котрого за послідні два місяцї нігде не можна було стрітити. — Буду тобі оповідати о Парижи. Миленьке місточко. Ти знаєш Париж, і добре.... Щасливий чоловіче. Диви, я его не знав аж до послідних часів. І то помимо того, що провів в нім цілих два роки. Що хочеш? Я був все голий, як турецкий сьвятий.

Ах! ті париські часи. Чоловік мав тоді молодість на смаку пісної юшки житя. На жаль, чоловік починає розуміти молодість — аж на старість, тому та пісна юшка цілком менї не смакувала і я не переставав завистно думати о правдивім пирі житя — з кількома стравами, облитім щедро і закінченім добірним десером.

А де ж лекше виправити собі такий пир, як в Парижи? Де можна найти рівно делїкатні страви, рівно добрі напитки і рівно розличні десери?

Я мав молоді, білі, здорові і острі зуби, мов однорічний вовчик — і на що менї ті зуби служили?... Лише аби ними скреготати....

В молочарни під „Чорною коровою“, при улици де Катр-ван (в глубині латиньскої дільницї зараз коло сьв. Сульпиция), сходило ся нас кількох таких молодих вовчиків.... о скілько хто мав гроші. Ми їли там кусок вареного мяса в мисочці росолу. То коштувало вісїм су; до того за два су хліба — і цілий обід, за пів франка. Добре то було заведене та „Чорна корова“. Два роки я там живив ся, не давши нікому сантіма за услугу. Там не було звичаю давати на пиво.

Звичайним моїм товаришем бував молодий маляр, Авьолковский; молодий різьбар Данелїк приходив там деколи. Одиако я не зжив ся з нїодним, хоч і з одним і з другим мав я щось спільного, бо один вскорі умер, а другий виплив на широкі води житя і ужитя. З Авьолковским мав я спільні артистичні почуваня, спільні симпатиї до француского штуки, стоячої як вічний мур на підвалині знаменитого рисованя і вкінци якусь мягкість вдачі, задумчивість, непорадність, недостачу житєвого товчка.... Шкода хлопця, що умер. Він би вам показав, що то є лінїя — що то є пропорция — що то є рух.... Данелїк то була цілком инша людина. Перед усім незвичайний хитрець. Вправді не без таланту, але той талант стояв у него на послідним місци. Не вірив в него і не богато від него жадав. Порядну науку уважав також за марноване дорогого часу. Коли скажу тобі о нім „самолюб“, не богато тобі ще поясню, але цілковито схарактеризую его, коли скажу про него коротке слово „хлоп“. Був то хлоп перебраний за різьбара і за парижанина, але хлоп, як то кажуть, кований на чотири ноги. А тепер — що я мав з ним спільного? Лиш одну одиноку річ: ту цікавість Парижа, той голод, ту спрагу, то бажане занурити ся в филї найкрасшого міста на сьвітї, ту страшну охоту здобути собі вхід всюди там, де бавлять ся....

Ідучи наше розварене мясо (коби менї хто сказав тепер, з якого то було зьвіряти), оповідали ми собі о тім чародійнім Парижи, що блищить тисячами принаджуючих і притягаючих сьвітол, розкинених по бульварах.... Максім, Пейляр, Мер, Касіно де Парі, Мулен Руж, Шат Ноар, о всім тім ми знали, що є. І тілько.... Молоді голодні вовчики....

Данелїк все мав найбільше з нас до оповіданя. Бо найбільше знав. Одно бачив — очнвидно з висоти найвисшої ґалерії, о иншім чув з оповіданя, се й те вичитав в „Жіль Блясі“, або в „Дон Жуапі“.... Ба! часом зумів дістати ся на премєру за білєтом клякера... Ну і глєдів на нас з гори. Авьолковский знов був на тій точці цілком Богу духа винний. Що правда для него оглянене нового образа Піві де Шаванна було радостию, що вистарчала ему на три місяці. Я держав середину між ними.

В другім роцї мого побуту в Парижи, я стратив обох товаришів. Я вже казав, що одного забрала менї смерть, другого житє.

Данелїк почав уділяти лекциї рисунків і ліпленя двом молодим мілїоновим Полякам і в короткім часї обох їх взяв за чуб. Перемінив ся скоро на паничика, увійшов в кружок людий заможних, ну і будь здорова „Чорна корово“ з улиці „Чотирох Вітрів“.... Бачено его тепер на бульварах елеґантно одітого, говорено, що грав на перегонах і принято его до клюбу... Одним словом, поплив.

Я стрітив его був раз пізнїйше перед

бору; але чи лиш то було причиною его приїзду можна сумнївати ся. Ві второк був кн. Фушімі у президента і зложив ему ґратуляцию. Розвельт відповів, що американьский нарід в своїх чувствах стоїть по стороні японьского народу і желає ему повного успіху. Розвельт віддав відтак візиту кн. Фушімі а опісля відбув ся в честь князя обід в Білім Домі. В тім обіді взяли участь крім японьского посла також і амбасадори: Німеччини, Анґлії, Франциї, Австро-Угорщини, Італії і другі. Найстарший віком росийский амбасадор Кассіні просив мехіканьского амбасадора, щоби той єго заступив.

Побут Алексієва в Петербурзї дав кореспондентови берлиньской „Post" нагоду до висланя слідуючої інформациї до згаданої ґазети: Що Росия — каже він — не сьміє вийти побореною з теперішної війни, о тім відзивають ся згідно всї міродайні чинники і цар не заключить мира перед рішучою побідою Росиян. Так думає і говорить цар. Але чи він аж по завойованю Кореї і забраню Манджуриї схоче перестати вести війну, то річ дуже сумнївна. В окруженю володителя і побіч него суть люди великого значіня, котрі противні завойовуваню всхідної Азиї, а навіть суть того погляду, що закінченє війни без материяльної користи дасть ся погодити з інтересами держави. Они такої гадки, що не добре було би робити собі з Японців непримиримих ворогів і длятого раді би, щоби в дорозі компромісу, отже взаїмних уступок погодити росийскі інтереси з японьскими. Алексієву ледви чи удасть ся довести до того, щоби голоси тих умірних і далекоглядячих замовкли. Єго партия єсть могуча, але не всемогуча. Я гадаю, що мені треба прилучити ся до тих, котрі наміреній акциї Алексієва в Петербурзї не віщують успіху, а котрі тої гадки, що він небавком виїде без успіху із столицї.

Противної гадки єсть росийский амбасадор у Вашінґтонї, ґр. Кассіні. Він каже, що Росия буде вести війну аж до крайности, значить ся, аж доти, доки не побідить зовсїм. Росия під ніякими услівями не застановить своїх военних операций. Она не дозволить на то, щоби мішали ся другі держави, так само, як то зробила Анґлія у війні з Бурами і як то зробили Американцї в американьско-іспаньскій війнї.

Коли можна повірити вістям з поля війни, то коло Мукдену заносить ся на нову велику битву, бо Японцї очевидно лагодять ся вже до неї і збирають великі сили напроти росийского всхідного фронту. Рівночасно доносять з Токіо, що в Японії відбуває ся нова мобілізация котра має доставити міліон войска. Кажуть також, що лагодить ся нова армія, котра має заатакувати Владивосток.

Новинки.

Львів дня 18-го падолиста 1904.

— **Руске тов-о педаґоґічне** у Львові уладжує в найблизшім часї серию наукових викладів; чистий дохід буде призначений на цїли Тов-а, особливо на удержане рускої жіночої семинариї у Львові. Про час, місце і предмет тих викладів оповістить ся незабаром. — Видїл.

— **Діяльність галицкого сойму** в відроченій II сесиї VIII периоду, що тревала від 30 вересня до 12 падолиста, представляєсь в числах ось як: Вплинуло 148 предложень краєвого Видїлу, 116 посольских внесень, між ними 23 наглячих внесень, 1529 петиций і 163 звітів соймових комісий про предложеня краєвого Видїлу, про посольскі внесеня і деякі петициї. З тих предложень сойм полагодив 163 комісийних звітів (в тім 84 предложень краєвого Видїлу), 46 посольских внесень і петиций. Соймові комісиї приготовили крім того много звітів т. зв. писаних і 26 печатаних, котрі однак з приводу відложеня сесиї не війшли на дневний порядок. Між полагодженими предложенями краєвого Видїлу єсть 42 законів, а треба замітити, що в тій сесиї не було правительственних предложень. В послїдній сесиї було 31 засїдань, а одно тревало 13 годин, від 10 год. рано до 3 по полудни і від 6 год. вечером до $1^{1}/_{2}$ по півночи.

— **Молочарский курс**, устроєний старанями краєвого молочарского бюра для управителїв і управительок ручних молочарень, відбуде ся в Моринцях коло Краківця в днях 22, 23 і 24 падолиста с. р. Задачию курсу буде поучене о поведеню з набілом, відділеню товщу при помочи центрифуґи, закисленю сметанки, зчищеню масла, опакованю, веденю молочарских рахунків, калькуляциї і т. ин. Участники курсу будуть заняті перед усім власноручним виповненем ріжних робіт в молочарни під управою інструкторів молочарства; проча часть часу буде посьвячена поясненям робіт. На курс будуть приняті управителї і правительки ручних молочарень, молочарень, положених в повітах городецкім, мостискім, яворівскім, равскім і чесанівскім, що були вже заняті в молочарни бодай шість місяців. Участники курсу будуть безплатно поміщені і дістануть удержане. Зголошеня треба вносити до краєвого молочарского бюра у Львові в соймовім будинку.

— **Збори дяків в Войнилові**, заповіджені на 22 падолиста відбудуть ся аж 27 грудня с. р. Всї часописи просить ся о повторене. — Петро Федюшка, дяк з Войнилова.

— **Експльозиї.** В Марано, місцевости недалеко Больонїї в Італії, вилетїла у воздух дня 14 с. м. фабрика пороху. Властитель єї щез просто, на так дрібні частини роздер его вибух. З робітників 3 єсть тяжко ранених, а один лекше. — На двірци в Ноґері, також в Італії, вибухли дня 14 с. м. два ваґони з бензиною, причім погибли дві особи із зелїзничої служби.

— **Пригода на зелїзници.** На зелїзничій станциї в Новім містї заналила ся сими днями з незвістної доси причини витїкаюча з ушкодженого ваґона ропа, в наслїдок чого шлях зелїзниці на просторі 40 метрів зістав ушкоджений, а крім того при трех порожних ваґонах згоріли бічні стїни. Шкода досить значна.

— **Грізний пожар** налякав оногди мешканців Берлина. Вибух він в фабрици целюльоіду, материялу — як звістно — дуже запального при улици Ріттерштрассе. В однїй хвили майже цїла фабрика була в полуминї. Лише з трудом удало ся виратувати робітників і мешканців сусїдуючого з фабрикою дому. Цирковий артист Ґруменберґ, що один з перших поспішив загроженим на поміч, сам погиб в огни.

— **Незвичайна пригода.** Вечірний поїзд, що виїхав вчера із Станиславова о $5^{1}/_{2}$ годині вечером наїхав зараз за Станиславовом на переїздї на фіру. Коням нічого не стало ся, фіру розбило на дрібні кусники, а жида, що сидів на фірі, викинуло на дашок на переді машини і він так їхав 300 до 400 метрів, заки задержано поїзд. Жидови назвищем Хаїм Сімхе Фішер нічого не стало ся, сам злїз з того не конче безпечного сидженя і почав спокійно глядати своєї фіри, не знаючи навіть в який спосіб дістав ся на машину.

„Водвілем" — була видко перерва — стояв на бульварі у фраку з цьвітом при кляпі. Удав, що мене не бачить, очивидно....

Того то вечера, вертаючи вільним кроком до своєї дїльници довгою і нудною улицею Молієра і крізь сїре подвірє Лювру, перший раз прийшла мені гадка: „Що до лиха! Чи я не зумів би також того що він?..."

„Велика штука виходити на дурничку — роздумував я. — Я лїпше огладжений від него, бо дома дали мені лїпше виховане, маю більше від него в голові, бо то скінчений неука; коли схочу, умію бути милим, а сьмішних приповідок знаю цїлу купу"....

Я рішучо не бачив причини, для котрої би богаті пани мали волїти єго товариство як моє....

Тими мудрими гадками я довго не бавив ся. На другий день перед соняшним сьвітлом, перед обовязками дня працї щезло то як не здорова плїсень перед горячим проміном лїта.

І знов мав я свою пісну юшку житя, дуже недостаточно омащену моєю молодостию....

Однак зла гадка вернула ще раз.

І то іменно хочу тобі оповісти, бо то було для мене — здорово, а для тебе буде сьмішне.

Один з моїх своякін в переїздї через Париж запізнав мене з якимсь Бриліянтером, котрий також був в переїздї в Парижи. Запізнав.... От, сказав ему моє назвище, а єго назвище мені поміж двома склянками пива, відтак ми вимінили поміж собою кільканайцять пустих слів про елеґантність Парижанок. На нового знакомого не звернув я ніякої уваги і коли встав, попращав я єго з найбільшою байдужностию.

Тимчасом мій свояк шепче мені, коли той віддалив ся.

— А знаєш, то міліонер...

— Нехай собі — сказав я рівнодушно.

Але на другий день.... на другий день.... Друже, будеш мною погорджувати. Я одів ся як найстаранніше, збавив годину часу на вичищене мого одїня, що дуже живо таким тортурам дивував ся, вложив на себе свою найцїлїйшу сорочку, прибрав єї в наймоднїйшу краватку, очищену бензиною, велїв на ново остричи ся, вимастити ся, випомадувати, обсипати порошком і пійшов на бульвари, аби забавити ся так як Данелїк.

У вчерашнїй розмові похопив я був, що Бриліянтер заходить кождого дня о шестій годині до Café de la Paix.

Отже їду до Café de la Paix.

Удаєсь мені. Я входжу з одної сторони, він з другої. Витаю єго дуже здержано, так як уложив собі з гори.... Бо мушу тобі сказати: маю в голові цїліський плян поступованя — подрібний, а дуже хитрий. Сїдаємо при одним столику; питаю єго, як вчера бавив ся і удаю, що слухаю одним тільки ухом того, що говорить. Відтак велю собі подати Le Temps і знов удаю, що читаю. Іде мені о то, аби не пізнав, що я сюди прийшов для него і що задля него так пахну бензиною. По десятьох мінутах того удаваня розпочинаю розмову на приготовлену вже завчасу тему, котра веде мене до того, що оповідаю Бриліянтерови одну також наперед приготовлену сьмішну историю....

Бриліянтер слухає, відтак сьміє ся, сьміє — щиро, широко, голосно....

Даю собі в дусї славно....

Споглядаю на годинник раз і другий, немов би менї спішно було, відтак „пригадую" собі ще одну сьмішну річ.

Бриліянтер знов сьміє ся — майже до розпуку.

Я приглядаюсь ему тимчасом. Не виглядає на міліонера. Єсть простий, звичайний і коли що єго знаменує, то хиба смирність в поведеню. Аби не замітив моїх заходів, стараю ся бути недбалим в бесїдї, рухах, а що все тяжко задержати міру, коли удає ся, попадаю в простакуватість і раз чи два побоюю ся поважно, чи не єсьм для Бриліянтера надто нечемним. Впрочім сейчас то направляю, то якоюсь чемностию, то дотепом, — а дотеп дивно того дня дописує менї. Бриліянтер же від першої хвилї поводить ся зі мною вічливо і чемно, а та вічливість і чемність в міру моїх заходів, ще трохи більшиють.

Вкінци уважаю, що час вже на рішучий крок:

— Що робите з вечером? — питаю.

— Ще не знаю — говорить нерішучо міліонер.

— Я піду нинї побачити Режан — кажу — і вам радив би я то зробити. Я єї ще не бачив в L'Amouvense — так менї якось склало ся, а має бути незрівнана. Впрочім і штука славна.

Горячо менї зробило ся на хвилю. Але сейчас охолов, бо Бриліянтер відповів не надумуючись і навіть немов би рад:

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 18 падолиста. Предсїдателем Кола полского на місце бл. п. Яворского вибраний ґр. Войтїх Дїдушицкий, першим его заступником пос. Давид Абрагамович. До парляментарної комісиї вибрані посли: Бобжиньский, Чайковский, о. Пастор і Ствертня.

Відень 18 падолиста. Руский клюб уконституовав ся, вибравши головою пос. Романчука, а его заступником пос. Василька.

Київ 18 падолиста. Вчерашної ночи була тут страшенна заметіль і тревае ще нинї. Рух на зелїзницях перерваний.

Барцельона 18 падолиста. На улици Фернандо настав вчера сильний вибух бомби. Дві якісь особи принесли вчера вечером о 6 год. до уряду бурмістра кіш, котрий, як казали, знайшли і віддали его дверникови. В коши були укриті бомби. Коли дверник добачив, що з коша добуває ся дим, викинув кіш на улицю, а тодї настав вибух. 11 осіб есть ранених, а в тих 9 тяжко. Шкода есть значна.

Льондон 18 падолиста. Кореспондент бюра Райтера в всхідної російскої армії доносить: Від 4 днів настав спокій. Японцї концентрують ся на лївім крилї правої російскої армії. Скридлов вернув до Владивостока. Куропаткін наміряе виїхати до Владивостока, скоро ситуация воєнна буде на хвильку спокійнїйша.

Льондон 18 падолиста. Бюро Райтера доносить з Мукдена під датою 16 с. м. Сильний мороз в послїдних трох днях спонукав войска ховати ся у викопаних землянках. Стрільби не чути; мороз утрудняе операциї обом арміям. Ріки позамерзали. Японцї приходять зовсім неузброєні до ріки Шахо по воду, причім на основі тихого порозуміня в російскої сторони нїхто їх не зачіпае. В день уродин цариції вдовиці був Мукден ілюмінований. В сьвятини Конфуция відбув ся пир, на котрім був ґен. Куропаткін і ґенерал татарский.

Льондон 18 падолиста. Standard доносить з Тиенцину під датою 17 с. м.: Японцї острілювали Порт Артура 12 с. м. знову дуже сильно. Відбула ся завзята борба, в котрій Японцї по величезних стратах зробили малі поступи. Ґен. Куропаткін одержав з Харбіна значну поміч і тяжкі пушки. — До „Daily Mail“ доносять з Чіфу: Залога Порт Артура нападае що ночи малими відділами по кільканайцять людий на Японцїв і кидае на них ручні ґранати. В послїдних днях стратили Росияни в таких нападах 70 людий. Страти Японцїв були значнїйші.

Льондон 18 падолиста. Бюро Райтера доносить з Петербурга, що межи правительством російским а анґлїйским настала тепер ріжниця в поглядах що до справи нападу балтийскої фльоти коло Гуль.

НАДІСЛАНЕ.

— **Позір!** Товариство „Сокіл“, котре заводить в краю сторожі пожарні, уряджуе в сім році фантову льотерию на дохід будови власного дому. В тій цїли видав „Сокіл“ льоси в видї переписних листків в 10 родах по цїні 25 сот. льос. Набувати їх можна в „Соколї“ у Львові, по всїх складах „Народної Торговлї“ на провінциї як також в філїях „Сокола“ по більших містах. Кромі того видав „Сокіл“ на ту саму цїль облїґациї (зворотна позичка) по 10 кор. Набувати їх можна у д. Ів. Бачиньского, касиера „Днїстра“ у Львові, Ринок 10.

— Дуже добре.... Дуже добре....

Отже я дав собі в дусї славно другий раз.

Ідемо до „Водвілю“. Тисну ся перший. Купую два місця в орхестрі. Кидаю двайцятифранківку. Даю білєт Бриліянтерови. Той сягае до кишенї. Здержую его руку (мій плян!):

— Даймо спокій — повідаю з уданою рівнодушностию — я тут мешкаю постійно, отже нехай поудаю трохи господаря.

Мій сурдут, надто основно вичищений, робить мое положенє не конче приємним, особливо в часї перестанків. Але удаю страшно відважного!

По театрі треба „щось з'їсти“.

Веду Бриліянтера, удаючи все чистого Парижанина до досить лихої гостинницї. Але є причина. В моім плянї лежить, що то я заплачу за него вечерю... нинї....

При вечери сиплю дотепами, як з рукава. Я вже змінив спосіб говореня. Я дуже вічливий, чемний — а при самім кінци трохи сердечний. Переводжу мій плян з зелїзною послїдовностию — працюю — працюю — майже прію.

А Бриліянтер все дуже вічливий і бавить ся — то видко — знаменито.

І приймае від мене вечерю. Без нїяких заходів.

Колиж маємо вставати ся, каже менї:

— Нехай же завтра буде мій день....

Тут дав я собі в дусї ще раз славно, сим разом велике славно. Здавалось бо менї, мол окосови, що я довершив страшенно тяжкої дипльоматичної штуки.

І я вертав до своєї дїльницї вдоволений, хоч почисливши кошти накладу — щось близько сорок франків, а то була для мене велика сума — зазнав я трохи неспокою. Але той настрій приглушило вскорі пересьвідченє, що я граю тут якусь дуже сьміливу, майже шалену гру і що я спосібний навіть на дуже незвичайні дїла.

Я положив ся спати, кажучи собі, що аж від завтра розпічну пізнавати Париж....

А завтра... що ти скажеш на те — одержав я від Бриліянтера малий листик. Перепрошував мене. Мусить нинї виїздити. Щось ему там стало ся....

Прийшло менї до голови, що то було „брудне скупарство“.. відтак, що то „злобний жарт“....

І не відразу я зрозумів, що то був звичайний — случай. Атже Бриліянтер анї не здогадував ся, що я на него полював. То, що хтось на него видав двайцять франків — чиж міг він то замітити, він що умів видавати денно і два тисячі?...

Така була моя неудала проба виходити на дурничку. Я видав, як на мою кишеню, богато гроший, зруйнував ся на які два місяцї, вимучив ся цїлий вечер, бо анї мене не бавила акторка і театр, анї не смакувала вечеря — і то на те, аби заплатити один париский вечер — міліонерови....

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Залїщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Залїщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої недїлї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білєти їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білєти звичайні і всякі книжки, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідае: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне почати *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти **у М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

Виданя

Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточки 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірош: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (грете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка історыя педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дітий 30 с. **Гордїєнко:** Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки руської мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олїмпія 40 с **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки:** Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с **Барановский** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Андів 20 с ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужинї 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Лїлїпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский:** Переклади 40 с., опр 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалїв Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. *Покараня Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. ***Малий** сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї,** Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлїйскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глїбова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки,** Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний" поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарни Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).